

Робочою гіпотезою нашого дослідження було прийнято твердження про значний ступінь впливу на прихильність жителів до кооперації таких факторів як: соціально направлена діяльність кооперативів, створення додаткових робочих місць, рівень освіченості та поінформованості населення, можливість отримати додатковий прибуток.

В ході аналізу анкет було використано статистичні методи обробки інформації, які включали аналіз коефіцієнтів кореляції та побудову моделей багатofакторної регресії.

Отримані результати частково підтвердили робочу гіпотезу. Статистично значущими для визначення ступеню прихильності до кооперації виявилися рівень освіти, розуміння важливості кооперації для розвитку селища.

Побудовані моделі багатofакторної регресії на достатньому рівні значущості підтвердили значимість таких факторів як розуміння важливості кооперації та рівня освіти респондентів. Поряд із цим коефіцієнт детермінації моделі виявився недостатньо високим, що означає існування інших факторів, що впливають на ступінь прихильності населення до кооперативного руху.

Однак, виявлених закономірностей достатньо, щоб зробити припущення про необхідність проведення роз'яснювальної роботи серед населення із метою поживлення процесів розвитку кооперації в українському сільськогосподарському секторі.

Література:

1. Ревуцька А.О. Розвиток кооперації у сільському господарстві [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://lib.udau.edu.ua/bitstream>. – Заголовок з екрану.

2. Карєба О.С. Кооперації в сільському господарстві – ефективний розвиток [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://base.dnsgb.com.ua/files/journal/Visnyk-agrarnoi-nauky-Prychornomorja>. – Заголовок з екрану.

HUMAN CAPITAL DEVELOPMENT IN THE CONTEXT OF FORMING THE ECONOMY OF KNOWLEDGE

*Jurevičienė D., Dr., Prof.
Mykolas Romeris University (Lithuania)*

In a post-industrial society which is identified as a «knowledge society», services that are designed to meet the ever-more diverse needs of people and society become the main value. This requires the change of technology to the scientific and intellectual, key productive resources for which are information and knowledge [1, p. 84]. Such transformation implies an increase in the role of human capital and innovation in the formation of knowledge economy, which is closely and inseparably linked with entrepreneurial initiative [2, p.137].

The founder of the human capital theory is Theodore Schultz, an American scholar, economist, professor at the University of Chicago, who first used the phrase

«human capital» [3]. In his studies on the example of America, and rapid recovery in post-war Japan and Germany, he proved that the prosperity of the state is not based on the real capital (minerals, banks richness), and the human capital (educated and healthy people in the country) [4]. From these studies the «theory of human capital» started, which received international recognition, as evidenced by the award of the 1979 Nobel Prize in Economics for «pioneering research of economic structure of developing countries».

The most productive follower of T. Schulz was Gary Stanley Becker, who in his writings «Investing in human capital: theoretical analysis» (1962) [5] and «Human capital: theoretical and empirical analysis with a special emphasis on education» (1993) [6] gave a holistic scheme and explained human behavior from an economic point of view. The scientist argued that investing in human capital is more profitable than investing in securities. Becker was the first to make a statistically correct calculation of the investment in education efficiency. For his research results in 1992, he received the Nobel Prize in Economic Sciences «for having extended the domain of microeconomic analysis to a wide range of human behaviour and interaction, including nonmarket behaviour».

The following scientists have made a significant contribution to the formation of the human capital theory in modern science: O. Grishnova has thoroughly investigated problems of the human capital formation and development at various hierarchical levels of economic system and determined the factors of its growth at these levels; has substantiated the interconnection of human capital with intellectual and social capital, proposed approaches to evaluation; has identified ways to preserve human capital in a crisis [7; 8]; N. Azmiuk has discovered the factors of formation and development the human capital innovative forms [9]; V. Kovalchuk has defined human capital as a powerful factor in the innovation development of economy and proposed an organizational and economic mechanism for investing in human capital in the context of globalization processes intensification [10]; O. Mazina has proposed an approach to assessing the value of human capital taking into account the risks of its dissipation and the possibilities of its preservation and development [11]; O. Levchenko, D. Plynkos, O. Tkachuk have made suggestions on the main directions of innovative influence on the processes of human capital formation and development in Ukraine [12]; A. Osiychuk has highlighted the role of the institutional system in the human capital formation and development [13]. Human capital is closely connected with socio-economic development and is one of the determinants of such development in the works of modern scientists. At the same time, the problems of human capital development in the modern conditions of knowledge economy formation, which is possible in case of creating certain prerequisites at different hierarchical levels of the economic system, are still unresolved.

References:

1. Kyvliuk O.P. Knowledge economy as an intellectual resource of knowledge management theory / O.P. Kyvliuk, A.V. Sakun // Scientific bulletin of Polissia. – №2 (10). – P.1. – 2017. – P. 83-89.

2. Efficiency of activity of enterprises in the conditions of globalization processes / In redaction O.V. Olshanska, A.O. Melnyk, T.M. Iankovets. – K.: KNUTD, 2016. – 390 p.

3. Theodore William Schultz / The official website of the Kharkiv National Economic University named after Semen Kuznets. – Available at: http://www.hneu.edu.ua/Theodore_William_Schultz.

4. Schultz T. Investment in Human Capital. The Role of Education and of Research. – New York, The Free Press, London, Collier-Macmillan Limited, 1971. – XII p. – 272 p.

5. Becker G.S. Investment in Human Capital: A Theoretical Analysis. – Journal of Political Economy. – Vol. 70. – № 5. – Part 2. – 1962. – P. 9-49.

6. Becker G.S. Human Capital: A Theoretical and Empirical Analysis with Special Reference to Education. – Third Edition. – Chicago and London: The University of Chicago Press, 1993.

7. Hrishnova O.A. Human, intellectual and social capital of Ukraine: essence, interconnection, estimation, directions of development / O.A. Hrishnova // Social-labor relations: theory and practice. – № 1(7), 2014. – P. 34-42.

8. Hrishnova O. Human capital in crisis: assessment and search for conservation options / O. Hrishnova, S. Dmytruk // Economics. Bulletin of Taras Shevchenko National University of Kyiv. – №5(170), 2015. – P. 11-16.

9. Azmuk N. The factors of formation and development of human capital innovative forms / N. Azmuk // Ukraine: aspects of labor. – № 3, 2014. – P. 47-51.

10. Kovalchuk V. Investing in human capital as a factor of innovation development of Ukrainian economy / V. Kovalchuk, A. Shakhno // Socio-economic problems and the state. – 2016. – Vol. 2 (15). – P. 33-40.

11. Mazina O. Estimation and factors of human capital development / O. Mazina // State and economy. KNUTE Bulletin. – № 6, 2012. – P. 16-26.

12. Levchenko O.M. Human capital as a factor for the innovative development of the national economy of Ukraine / O.M. Levchenko, D.D. Plynokos, O.V. Tkachuk // State and Regions. – №5(86), 2015. – P. 3-9.

13. Osiichuk O.A. Human capital theory development / O.A. Osiichuk // Bulletin of Khmelnytskyi National University. – № 3, 2013. – P. 138-142.